

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рж к 33/2014

17.11.2014. године

Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Радмиле Драгичевић-Дичић, председника већа, Биљане Синановић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Олгицом Козлов, записничарем, у поступку предлагача: С.М. и Б.М., ради заштите права на суђење у разумном року, одлучујући о жалби предлагача, изјављеној против решења Вишег суда у Лесковцу Р4 к 2/14 од 29.09.2014. године, у седници већа одржаној дана 17.11.2014. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

УСВАЈА СЕ жалба предлагача: С.М. и Б.М. и **УКИДА** решење Вишег суда у Лесковцу Р4 к 2/14 од 29.09.2014. године, а предмет враћа Вишем суду у Лесковцу на поновни поступак и одлучивање.

Образложење

Решењем Вишег суда у Лесковцу Р4 к 2/14 од 29.09.2014. године, одбијен је, као неоснован, захтев предлагача: С.М. и Б.М. којим су тражили да се утврди да је повређено њихово право на суђење у разумном року у поступку који се води пред Основним судом у Лесковцу и то у предмету К 1534/12 те захтев да им се на име накнаде нематеријалне штете досуди износ од по 5.000,00 евра у динарској противвредности на дан исплате, заједно са законском затезном каматом и припадајућим порезима, почев од доношења решења па до коначне исплате.

Против наведеног решења, жалбу су изјавили предлагачи: С.М. и Б.М., због повреде одредбе члана 32. Устава Републике Србије, одредбе члана 6. Европске конвенције о људским правима, одредбе члана 58. и члана 64. Законика о кривичном поступку, с`предлогом да Врховни касациони суд изда наредбу нижем суду да пренесе надлежност на Виши суд у Лесковцу и исти обавезе на одржавање расправе.

Одлучујући о изјављеној жалби предлагача, на основу члана 86 став 3. Закона о уређењу судова, Врховни касациони суд је одржао седницу већа, на којој је испитао побијано решење, применом члана 386. у вези са чланом 402. Закона о

парничном поступку и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, на чију примену упућује члан 8в Закона о уређењу судова, те је нашао:

Жалба је основана.

Виши суд у Лесковцу је у побијаном решењу, као разлоге због којих налази да предлагачима С.М. и Б.М. у кривичном предмету Основног суда у Лесковцу К 1534/12 није повређено право на суђење у разумном року, навео да предлагачи након што су поднели приватну кривичну тужбу 24.09.2012. године (која је проширена дана 17.03.2014. године) нису ургирали за убрзање предметног кривичног поступка код Основног суда у Лесковцу иако су на располагању имали делотворна правна средства ради убрзања поступка попут ургенције поступајућем судији или притужбе председнику суда.

Међутим, Врховни касациони суд налази да су изнети разлози, Вишег суда у Лесковцу, у побијаном решењу да није повређено право на суђење у разумном року предлагача С.М. и Б.М. нејасни и противречни.

Наиме, суд је дужан да кривични поступак спроведе без одуговлачења и да онемогући сваку злоупотребу права усмерену на одуговлачење поступка, како је то прописано одредбом члана 14. Законика о кривичном поступку.

Поред тога, чланом 8. Закона о уређењу судова предвиђено је да странка и други учесник у судском поступку имају право притужбе на рад суда када сматрају да се поступак одуговлачи, да је неправилан или да постоји било какав недозвољен утицај на његов ток и исход. Дакле, Законом о уређењу судова предвиђено је право на притужбу странака и других учесника у судском поступку, а не и обавеза на притужбу, како је то Виши суд у Лесковцу погрешно оценио.

Пропуштање предлагача да искористе могућност и да притужбом укажу на неправилност у поступању Основног суда у Лесковцу у кривичном предмету К 1534/12, не може им се ставити на терет приликом одлучивања о повреди права на суђење у разумном року, а посебно у ситуацији када је на страни суда утврђена неоправдана, потпуна, неактивност у периоду дужем од једне године и пет месеци.

Како је на изнети начин првостепени суд учинио битну повреду парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП, на шта је основано указано изјављеном жалбом предлагача, то је Врховни касациони суд жалбу уважио, а побијано решење укинуо и предмет вратио првостепеном суду на поновно одлучивање.

У поновном поступку првостепени суд ће отклонити наведену битну повреду парничног поступка, након чега ће бити у могућности да донесе правилну и закониту одлуку, за коју ће дати јасне и аргументоване разлоге.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу овлашћења из члана 401. став 1. тачка 3. Закона о парничном поступку у вези члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку и члана 8в Закона о уређењу судова укинуо побијано одлуку и одлучио као у изреци решења.

**Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.**

**Председник већа-судија,
Радмила Драгичевић-Дичић, с.р.**